

— формування вміння самостійно набувати, поширювати й поглиблювати знання, використовувати їх на практиці;

— варіювання за навчальною метою та змістом.

Відповідно до цілей організації СРС виникає необхідність конкретизувати відповідні *вимоги*:

— самостійна робота повинна мати цілеспрямований характер, який досягається чітким формулюванням мети роботи;

— самостійна робота повинна ґрунтуватися на власній діяльності й спонукати студента під час її виконання працювати напружено;

— для самостійної роботи варто пропонувати такі завдання, виконання яких не допускає дій за готовими рішеннями і шабло-

Find similar papers at core.ac.uk

provided by Institutional Repository of Vadym Hetman

вальних здібностей студентів;

— запропоновані для самостійної роботи завдання повинні викликати зацікавленість, що досягається новизною поставлених завдань, незвичайністю їх змісту, розкриттям практичного значення.

Касьянова Л. С., викл.,

Овчиннікова О. І., викл.,

кафедра іноземних мов ФЕФ

ЗАСТОСУВАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ ПРИ ВИКЛАДАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ

За останній час спостерігаємо зростання інтересу до інтерактивного навчання, систематично у різних ВНЗ організуються конференції присвячені актуальним проблемам використання новітніх методів інтерактивного навчання.

Розглянемо основні інтерактивні методи, які можливо використовувати при викладанні предмету «Іноземна мова» у ВНЗ: мозковий штурм, метод проєктів, рольові та ділові ігри, дискусії, дебати, круглі столи, методи типу «піраміда», «гудіння», «мереживна пилка», «обери позицію», «шкала думок» та ін. Окремою категорією можливо виділити інтерактивне навчання із використанням новітніх інформаційних технологій: за допомогою комп'ютерних засобів поряд із текстовою інформацією, яка репрезентується у різній формі

(сторінки книги, газетної статті, календарної сторінки), на екран може подаватися різна графіка (статичні зображення — кольорові малюнки, фото, таблиці, схеми тощо; динамічні зображення — відеофрагменти, анімація) і звук (озвучені фрагменти текстів, коментар до малюнків чи фотографій, музика, функціональні звуки та шуми — останнє є досить корисним при викладанні курсу «Іноземна мова професійного спрямування»).

Одним із найкращих та найбільш суперечливих автори вважають метод «мозковий штурм». Метод «мозкового штурму» заохочує студентів пропонувати нові й оригінальні ідеї завдяки забороні на критичні зауваження з боку викладача чи інших членів групи на стадії генерації ідей. На цій стадії увага концентрується тільки на кількості ідей, а не на якості. Після стадії первинної генерації, запропоновані студентами ідеї можна згрупувати, оцінити, відкласти для подальшого вивчення та відібрати ті ідеї, які здаються найбільш ефективними для розв'язання конкретної задачі. Метод дозволяє розглянути проблему у новому контексті, виявити нові проблемні питання та активізувати творче мислення та уяву студентів. Наприклад, перед студентами викладач формулює проблему: шляхи подолання конфлікту поколінь. Обговорення даної теми потребує розвинутого вокабуляра з тем: одяг, звичаї, традиції, культура спілкування тощо. Також цікавим є те, що на такому занятті студенти не тільки поглиблюють свої лінгвістичні знання, але і розвивають багато морально-етичних якостей.

Автори вважають досить корисним використання методу «Піраміда», який потребує активної участі студентів та викладача, та складається із 4 етапів: індивідуальна робота (викладач дає студентам певний час на самостійне ознайомлення з питаннями і проблемами щодо запропонованої теми), робота в парах (студенти обмінюються власними думками після завершення першої стадії), робота в четвірках (студенти обговорюють висновки, яких вони дійшли під час опрацювання питань другої стадії, та складають єдиний груповий список питань), робота у великій групі — презентація четвірок результатів роботи. Тобто, відмінністю «піраміди» від «мозкового штурму» є більш повільний темп роботи, та не настільки критичні питання, при використанні «піраміди» варто формулювати більш вузькі питання: різне сприйняття одягу різними віковими групами, тощо.

Перевагою методу «піраміда» є гнучкість, оскільки він не завжди може складатися з чотирьох стадій. Наприклад, викладач може запропонувати опрацювання тільки другої та четвертої стадій. У разі обговорення питань протягом усіх чотирьох стадій,

викладачу варто дати окреме завдання кожній четвірці (наприклад, конкретний аспект запропонованої теми). Також, можливо розбивати не на четвірки, а на різну кількість людей у відповідності до рівня знань та вмінь учасників.

Цікавим інтерактивним методом навчання є технологія «гудіння». Викладач ділить велику групу на кілька малих для опрацювання певних тем і питань. Під час жвавого групового обговорення запропонованої теми в аудиторії виникає гомін, який нагадує гудіння, що і дало назву цьому методу. Момент, коли гудіння припиняється, є для викладача сигналом того, що студенти готові обговорювати результати своєї роботи.

Інтерактивний метод навчання «обери позицію» спонукає студентів до прийняття певної думки, точки зору та, що важливо, аргументувати свій вибір. Варто згадати і метод «шкала думок», який тренує вміння формулювати власну думку, відстоювати свою позицію. У якості аргументів в даному випадку важливо залучати науково обґрунтовані концепції та теорії, використовувати власний життєвий досвід.

Метою застосування інтерактивних методів у процесі вивчення будь-якої дисципліни є створення комфортних умов навчання, в яких усі студенти взаємодіють між собою. На заняттях створюється можливість обговорення різноманітних проблем, доведення, аргументування власного погляду, тобто відбувається взаємодія викладача і студента, яка орієнтує особистість на розвиток її творчих і розумових здібностей та комунікативних навичок.

*Коваленко С. О., викл.,
кафедра іноземних мов
фінансово-економічного факультету*

ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ І ФОРМИ ПРОВЕДЕННЯ ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ

У сучасній педагогіці існує багато різноманітних форм та методів інноваційного навчання, спрямованих на якісне засвоєння знань студентами, розвиток їх розумової діяльності, виявлення умінь та навичок критичного осмислення проблем, набуття до-